

РЕШЕНИЕ

№ 3182

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **13784** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.15, вр. чл. 17, ал. от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.

Образувано е по Жалба Вх. № 37390/09.12.2019 г. по описа на АССГ, депозирана чрез административния орган, на П. С. Х., в качеството му на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 за кампания 2017, Изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г., издаден от Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ П. С..

В жалбата и в съдебно заседание чрез процесуален представител адв. З., се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, необоснованост на акт, материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона, поради нарушение на принципите на истинност, съразмерност и предвидимост. По същество се отрича наличието на материалноправните предпоставки за постановяването му. Прави се искане за отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – заместник изпълнителният директор на Държавен фонд “Земеделие” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата и иска нейното отхвърляне. Счита, че не съществуват основания за отмяната

на оспорвания акт, доколкото са спазени всички изисквания на закона при постановяването му. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище.

Административен съд София град, въз основа на представените по делото доказателства, тяхната преценка в съвкупност и приложението на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна

По делото не е спорно, а се установява и от доказателствата по административната преписка, че жалбоподателят, с Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/158 от 24.02.2016 г./л. 163-167 от делото/, П. С. Х., в качеството си на [фирма], ЕИК[ЕИК], УРН 182024 е одобрен да изпълнява поет от ДФЗ, биологичен ангажимент, съобразно Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. /Наредба № 4 от 2015 г./ На л. 4 от писмото /л. 166 от делото/, са описани изрично парцелите, за които е поет биологичния ангажимент, с номера и обща площ от 24.93 ха.

Установено е по делото, че: [фирма] има сключен договор за инспекция на биологична селскостопанска продукция в съответствие с регламент № 834/2007 с Контролиращото лице и Сертифициращ орган [фирма] – /л. 216-219 от делото/, съгласно представени Договор с Контролиращо лице; Сертификационни писма, по смисъла на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 /Регламент (ЕС) 834/2007/. Представен е и Анекс № 2 към същия /л. 220-221 от делото/, от който се установява, че: договарът обхваща всички парцели, посочени в уведомително писмо изх. № 02-220-2600/158 от 24.02.2016 г. Представен е и Анекс № 4 към същия договор, сключен на 07.06.2017г., със срок на действие до 2022 г. Приети са по делото, с административната преписка, сертификационни писма, издадени от [фирма] и за периодите 2016- 2018 г., касаещи същите парцели. В рамките на поетия биологичен ангажимент, земеделският производител се е задължил да изпълнява същия в рамките на пет години.

Спорът по настоящото дело, възниква във връзка с депозирано Заявление за плащане по поетия биологичен ангажимент за кампания 2017 г. вх. № 18552755/03.05.2017 г.

При подаване на заявление за плащане за 2017 г. вх. № 18552755/03.05.2017 г. от страна на П. С. Х., действат като [фирма], електронната система на ДФ „Земеделие“ отчита грешка за част от парцелите, но заявлението бива прието така от служител на Общинска служба „Земеделие“ [населено място]. При подаване на това заявление земеделският стопанин очертава всички парцели от обработваемите площи, в общ размер на 24.39 ха /стр. 6 от заявлението за 2017 г./, от които 22.02 ха насаждения, за които се иска подпомагане и 2.37 ха угари. В електронната система, част от парцелите не се отбелязват, а за друга част не излизат с правилните посочени кодове, според обработката и предназначението им.

След подаване на заявлението за подпомагане за 2017 г. и при извършване на проверка от страна на Контролиращото лице [фирма], на земеделския производител е обърнато внимание, че е налично разминаване в площите заявени и одобрени за 2016 г. и заявените за 2017 г. Поради горното с молба от 13.12.2017 г. на [фирма], адресирана до г-н С. С., Директор на ОД „Земеделие“, [населено място], е отправено искане за проверка по заявлението /л. 123 от делото/. В отговор на молбата е изготвено писмо изх. № РД-02-2988/13.12.2017 г. на г-жа Г. Н., Началник Общинска

служба Земеделие, [населено място], в което се посочва, че: шест парцела обработвани от жалбоподателя не са отразени в заявлението поради техническа грешка на служител на Общинска служба Земеделие, [населено място] и е установено разминаване в площта на един от парцелите. Последното давало отклонение в посока намаляване на площта по Мярка 11 със 7,26 ха.

Въз основа на констатираното от административния орган и обективирано в отговора, посочен по-горе, земеделският производител, подава Молба вх. № 70-4953/14.12.2017 г. до Министъра на земеделието и храните, с молба допуснатата техническа грешка да бъде отстранена от Интегрирана система за администриране и контрол /И./.

С Писмо изх. № 01-6500/474 от 23.01.2018 г. на Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“./л. 118-120, 130-131, 180-183 от делото/, [фирма] е уведомен за открито производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“, с мотиви, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените площи през кампания 2017, спрямо одобрените парцели е 65,18 %. Като приложение е представена и таблица, в която е посочено, че заявени за подпомагане са пет парцела, а останалите единадесет парцела не са заявени. На 08.02.2018 г. от страна на [фирма] е подадено Възражение вх. № 01-6500/474/08.02.2018 г. до Министъра на земеделието и храните, и до Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в което отново са описани констатациите за допуснатата техническа грешка от страна на Общинска служба Земеделие, [населено място] и подадените молби и възражения от 13.12.2017 г. и 14.12.2017 г. В отговор на възражението от 08.02.2018 г. е представено писмо изх. № 01-6500/474/19.02.2018 г. на Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в което е посочено, че при извършване на административни проверки, включващи автоматично географско сравнение е установено че процентът на припокриване на площта спрямо одобрените площи е 65.18%. Представен е и отговор от Заместник министър Л. В. № 70-4953/27.02.2018 г. на писмата от 13.12.2017 и 14.12.2017 г., който отговор е следващ вече иницирираната процедура по прекратяване на биологичен ангажимент, и в който се посочва, че „съгласно разпоредбите на Наредба № 5 от 2009 г. за условията и реда за подпомагане могат да се извършат до 25 календарни дни след изтичане на срока за подаване на заявления без санкции. За кампания 2017 този срок беше 23.06.2017 г.“ /л. 194 от делото/.

С писмо вх. № 01-6500/474 от 07.06.2018 г., жалбоподателят възражава срещу иницирираната с Писмо изх. № 01-6500/474 от 23.01.2018 г. процедура по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“. Възражението е адресирано до Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ и Министъра на земеделието и храните.

Поради липсата на произнасяне по възражението с вх. № 01-6500/474 от 07.06.2018 г. и откритата процедура по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от 23.01.2018 г., жалбоподателят е подал сигнал по реда на чл. 107 от АПК. Сигналът е подаден с вх. № 70-3876 от 05.09.2018 г. до Министъра на земеделието и храните и с вх. № 01-6500/474#6 от 13.09.2018 г. до Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, като с Писмо изх. № 70-3876/19.09.2018 г. сигналът е препратен от Министерство на земеделието и храните до ДФ „Земеделие“ /л. 168-179 от делото/.

Установява се, че не е налице изрично произнасяне по възраженията и сигнала по чл. 107 от АПК на жалбоподателя, като Държавен фон „Земеделие“ издава Акт за

прекръпяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 за кампания 2017, изх. № 01-6500/474 #8 от 20.11.2018 г. във връзка с поет биологичен ангажимент и подадено от [фирма], ЕИК[ЕИК], УРН 182024 Заявление за подпомагане с УИН: 22/190617/86709 и Приложение за кандидатстване по мярка 11 „Биологично земеделие“ за кампания 2017, издаден от Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ г-жа П. С.. Видно от доказателствата по приетата административна преписка, този акт е обжалван по административен ред пред Министъра на земеделието и храните, а впоследствие и по съдебен ред, като е образувано на адм. д. № 3036/2019 г., 55 с-в, АССГ, което е прекратено, поради произнасяне на административния орган и отмяната на първоначалния акт, за което жалбоподателят е уведомен с Писмо изх. № 10-179 от 01.04.2019 г., на Заместник министъра на земеделието, храните и горите д-р Л. В., с което му е връчена Заповед № РД 20-129 от 01.04.2019 г., на Министъра на земеделието, храните и горите, с която е отменен Акт за прекръпяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 за кампания 2017, изх. № 01-6500/474#8 от 20.11.2018 г. на ДФЗ – РА. Със Заповед № РД 20-129 от 01.04.2019 г. Министърът на земеделието, храните и горите връща преписката, ведно със задължителни указания до ДФ „Земеделие“. В мотивите на Заповед № РД 20-129 от 01.04.2019 г., на Министъра на земеделието, храните и горите е посочено, че: [фирма] обработва всички площи, съобразно поетия ангажимент, което се установява от данните от контролиращото лице [фирма] и от данните в Системата за въвеждане на данни от външни институции (СВДВИ). Именно обаче административният орган не е предприел всички надлежни действия по установяване на реалната фактическа обстановка и е издал порочен акт при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при несъобразяване с целта на закона. В тази връзка, ответникът е представил по делото писмо изх. № 01-6500/474#25 от 16.08.2019 г., адресирано до двама заместник министри на земеделието и храните /л. 150-152 от делото/. С писмото се искат указания от Министерство на земеделието и храните по повод парцелите, за които е установено допускане на техническа грешка, а именно указания с какъв код да бъдат въведени в системата И.. С Писмо, Вх. № 07-0400/3144 от 27.08.2019 г. /л. 153 от делото/, заместник министърът на земеделието и храните изисква от Директора на областна дирекция „Земеделие“ Г. информация с кой код от приложение № 1 към Наредба № 4/ 2015 г. следва да бъдат заявени посочените парцели. Представени са отговори /л. 154 и 155 от делото/, съответно на Областна Дирекция „Земеделие“, [населено място] и на Общинска служба по земеделие [населено място]. В отговорите се посочва, че: три парцела, а именно 65927-989-4-2, с площ от 2.86 ха, 65927-989-6-1, с площ от 0.98 ха, 65927-989-5-2, с площ от 1.93 ха трябва да бъдат с код БРП 3, а в допълнение на това парцели с обща площ от 2.37 ха, представляващи угари трябва да бъдат заявени с код БР 0, така както са заявени със Заявление вх. № 18552755/03.05.2017 г. Като приложение към писмото на Общинска служба по земеделие [населено място] е представена извадка от цитираното Заявление вх. № 18552755/03.05.2017 г., в която са посочени заявените парцели.

След събирането на тези доказателства, във връзка с провеждането отново на административното производство, е издаден процесният административен акт, предмет на съдебен контрол в настоящото производство- Акт за прекръпяване на

биологичния ангажимент Изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г.

В мотивите на оспорения акт се посочва, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените площи за текущата година /2017/, спрямо одобрените площи е 88.01 %, видно от Приложение № 1 към акта, в табличен вид, с посочени по вид, номер и размер одобрени и заявени парцели. За да постанови оспореният акт, административният орган е приел от фактическа страна, въз основа на констатации от извършени административни проверки, процент на припокриване на площта на пресичане на заявените спрямо одобрените /референтни/ площи в размер на 88.01 %, което е прието, че същото съставлява нарушение на нормата на чл.17, ал. 2 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., което е основание за прекратяване на поетия ангажимент, на основание чл. 15, ал.3, т.1 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.

В хода на съдебното производство е прието Заключение на ВЛ инж. И. М. И., по допуснатата СТЕ, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно и компетентно. Заключението е изготвено въз основа на проверка на представените по делото писмени доказателства, извършени проверки в регистрите ДФЗ, И., както и оглед на място, извършен на 19.03.2020 г. ВЛ, дава заключение, по поставените въпроси, въз основа на което се установява, че: Парцелите „площи с угар“, заявени от бенифициента, са така както ги е заявил през референтната година са с обща площ 2.37 ха и код БР 0. БЗС 65927-989-1-2 с площ 3.42 ха е заявен в ОСЗ С., така както е и през референтната година. В ОСЗ „О. купел, той е разделен на два – БЗС 65927-989-5-2 с площ 1.93 ха (л. 269) и 65927-989-6-1 с площ 0.98 ха (няма приложена карта в делото). Общата площ на двата парцела е 2.91 ха. Бенифициента е ощетен с 0.51 ха. Налично е ощетен на бенефициента с 0.19 ха, след приспадане разликата по постоянно затревените площи. БЗС 65927-988-2-6 с площ 2.83 ха е разделен на два БЗС в резултат на което бенифициента е ощетен с 0.01 ха. БЗС 65927-988-1-18 с площ 7.95 ха е разделен на два БЗС в резултат на което бенефициента е ощетен с 0.01 ха. БЗС 65927-466-1-1 с площ 2.87 ха е с променен БЗС и намалена площ в резултат на което бенефициента е ощетен с 0.01 ха. Вписването на данни, по различно време видно от колона № 9 на таблица №1 от Заключението, където някои дати си противоречат, говори за очевидни технически грешки, които многократно администрацията се е опитвала да поправи.

ВЛ установява, от приложените документи по делото и от справка в ДФЗ-РА, че не се констатира данни от страна на административния орган да са извършвани проверки на място дали обработването на земеделските парцели е в съответствие с изискванията на Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. и съобразно заявеното. Налични са обаче Сертификационни писма от Контролиращия орган, които установяват обработване на парцелите, в съответствие с изискванията на биологичното производство.

При извършения от ВЛ оглед на място на 19.03.2020 г., се установява, че трайните насаждения – малини и ягоди, са поддържани така както са изчертани в картата на блоковете в земеделското стопанство от 03.05.2017 г. По отношение изпълнение изискванията на Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. ВЛ дава заключение, че: по чл. 14, ал. 1, т. 1 е изпълнена, няма заявен БЗС с площ

по-малка от 0.1 ха или за дадено направление по-малко от 0.5 ха., като при подаване на заявлението в ОСЗ [населено място] (по местонахождение на земеделските площи) и в ОСЗ О. купел, [населено място] (по адрес на [фирма]) са различни. Допуснати са различни грешки от страна на административния орган – неправилно въведени кодове по Приложение № 1 към чл. 7 от Наредба №4/2015 г. Въз основа на констатациите, ВЛ дава заключение, че: от страна на [фирма] са изпълнени всички изисквания на Наредба № 4/2015 г. за прилагане на Мярка 11 с изключение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1, т.1 до т. 4, като са отбелязани грешни кодове и площи, но от страна на административния орган – ОСЗ „О. купел“ [населено място], който въвежда тези данни в И. от заявените за подпомагане парцели за кампания 2017 г.

В съдебно заседание, на въпрос на жалбоподателя, ВЛ уточнява, че установените при огледа парцели са идентични с тези по заявлението за 2017 г., като в Службата в С. са отразени и заявени 24.91 ха, а в И. са отразени 24.39 ха, след което допуснатата техническа грешка се мултиплицира в О. купел, С. , по постоянния адрес на лицето.

За да достигне до тези заключения, ВЛ посочва в заключението си и установява, че: ЕТ „Пехри-П. Х. със заявление от 23.05.2017 г. заявява за подпомагане пред ОСЗ „О. купел“ 17 бр. парцела от които 16 бр. в землището на [населено място] и един в землището на [населено място]. За биологично растениевъдство са заявени 5 бр. парцели с код БРП 3 – БЗС 63673-269-2-1 в з-щето на [населено място] с плащ 5.49 ха, БЗС с №№ 65927-988-1-1 с площ 0.88 ха, 65927-988-1-2 с площ 1.94 ха, 65927-988-2-1 с площ 2.00 ха и 65927-988-2-2 с площ 5.94 ха в з-щето на [населено място]. В заявлението от 21.06.2017 г. заявените площи по схеми и мерки за кампания 2017 г., т. 6 схема за обвързано подпомагане за плодове (СП основна) площта е 22.02 ха. От таблицата за използваните парцели за кампания 2017 г. / л. 90 от делото/ по мярка 11 „Биологично растениевъдство“ с кодове БРП 3 „За биологично растениевъдство в преход – трайни насаждения, лозя и маслодайна роза“ с обща площ 16.25 ха, от които 4 бр. парцели са в преход с код БРП3 и БР12 за БЗС 63673-269-2 в землището на [населено място] е сменен кода от биологично растениевъдство в преход се преминава в биологично растениевъдство. В Приложение 1 към чл. 7, ал. 1 от Наредба № 4/2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 е дадена таблица с кодовете на биологичните дейности. Заявените БЗС за референтната година са с код БРП 3, описан в т.4 от таблицата „За биологично растениевъдство в преход – трайни насаждения, лозя и маслодайна роза“ като те могат да се променят през периода на подпомагане и да отпадне „в преход“. В заявлението от 21.06.2017 г. парцел 63673-269-2-1 с площ 5.49 ха в землището на [населено място] вече е с код БР12 вместо БРП3, какъвто е в заявлението от 23.05.2017 г. В първичното заявление от 03.05.2017 г. кода на парцел 63673-269-2-1 е БР12. Заявените от бенифициента площи за подпомагане в референтната 2015 година са 24.93 ха. От справка, направена в ДФЗ – РА, от ВЛ за биологично растениевъдство се установява, че: площите заявени за подпомагане „За биологично растениевъдство – трайни насаждения, лозя и маслодайна роза“ са 22.02 ха. Аналогична площ е записана и във втората колона на Приложение 1 от административния акт, именувана „Заявени парцели в текущата кампания“ с две колони „№ парцел“ и „ха“, т. е. съгласно

приложение 1 от оспорения акт за прекратяване на ангажимента бенифициента следва да е заявил за кампания 2017 22.02 ха. Съгласно същата справка, се установява, че: само два БЗС (65927-989-5-2 и 65927-466-4-2) са заявени и вписани в системата И. на 03.05.2017 г., а БЗС №№ 65927-989-6-1, 65927-988-1-2, 65927-988-1-1, 65927-988-2-2 и 65927-988-2-1 с код БРП 3 са вписани на 23.05 2017 г. , като тези данни не отговарят на действително заявеното в ОСЗ С.. В заявлението от 23.05.2017 г. / л. 76 и л.90 от делото/ –таблица за заявените площи по схеми и мерки за кампания 2017 г. (т. 6 схема за обвързано подпомагане за плодове СП основна) площта е 22.02 ха. От таблицата за използваните парцели за кампания 2017 г. /л. 90 от делото/ по мярка 11 „Биологично растениевъдство“ с кодове БРП 3 „За биологично растениевъдство в преход – трайни насаждения, лозя и маслодайна роза“ са 5 парцела с обща площ 16.25 ха, като не са отчетени последните 3 парцела от приложение №1 към акт изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г. на зам. изп. директор на ДФЗ-РА /л. 32 от делото/.

С Писмо изх. № РД-02-2988-13.12.2017 г. на общинска служба „Земеделие“ [населено място] до началника на областна дирекция „Земеделие“ [населено място] (вх. Рег. № РД-03-2988-1/13.12.2017 г., /л. 73 и л. 124 от делото/ г-н С. С. се описват резултатите от извършена проверка от общинската служба „Земеделие“ [населено място] (на заявените площи за кампания 2017). В писмото се разглежда извършена проверка от самата общинска служба „Земеделие“, която е установила наличието на техническа грешка допусната от ст. експерт И. И. при входирането на заявление за подпомагане на [фирма] и не са отразени кодове по мярка Биологично растениевъдство (Мярка 11) на БЗС от И. 65927-989-4, 65927-989-5, 65927-989-6 съответно с номера на парцели 65927-989-4-2 с площ 2.86 ха, 65927-989-5-2 с площ 1.93 ха, 65927-989-6-1 с площ 0.98 ха (това са трите парцела в края на таблицата – Приложение 1 към акта изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г. на зам. изп. директор на ДФЗ-РА /л. 32 от делото/.

Освен това са установили и несъответствие в площта на БЗС 65927-989-5-2 между изготвената карта /л. 126 от делото/ от 03.05.2017 г. общ. СЗ С.) и таблицата за ползваните парцели /л. 125 от делото/. Площта по картата е 3.42 ха, а в таблицата, която е приложение към заявлението е 1.93 ха. Общинска СЗ [населено място] е констатирала, че в резултат на техническа грешка от страна на служителка в ОСЗ на [фирма] е намалена площта по мярка 11 –Биологично растениевъдство със 7.26 ха. ВЛ посочва, че: Заявеният за референтната 2015 БЗС 65927-989-1-2 е с площ 3.42 ха. Състои се от ПИ с идентификатори 65927-096-009 /частично/; 65927-096-011; 65927-096-012; 65927-096-013; 65927-096-014; 65927-096-015; 65927-096-016; 65927-096-020 като 65927-096-014 и 65927-096-016 с обща площ 0.32 ха са с начин на трайно ползване затревени площи и те не могат да се разорават, поради което остават като такива. БЗС 65927-989-1-2 е с площ 3.42 ха от референтната година, но за капания 2017 от СОЗ „О. купел“ е разделен на два БЗС 65927-989-5-2 и 65927-989-6-1, съответно с площи 1.93 ха и 0.98 ха, където са засадени ягоди. ВЛ установява, че: В приложената карта /л. 269 от делото/ от 23.05.2017 г. изготвена от А. Л. К., ОСЗ „О. купел“ [населено място] БЗС

65927-989-5-2 е показан с площ 1.93 ха, а изчертаните граници на същия парцел от ОСЗ [населено място] е 3.42 ха. Въз основа на изследването, ВЛ дава заключение, че: границите на БЗС 65927-989-5-2 са различни. В ОСЗ „О. купел“ те са променени и площта е намалена именно с 0.32 ха, които представляват затревени площи. Тази констатация е направена и в писмо изх. № РД-02-2988/13.12.2017 г. (л.124 от делото), но в И. няма последвали отразявания.

Експертната потвърждава, установеното, въз основа на представените по делото писмени доказателства, че: Бенифициентът има сключен Анекс-4 към стандартен договор № ВГ-4015/10.06.2011 г. с [фирма] за Инспекция на биологична стопанска продукция в съответствие с Регламент (ЕО) №834/2007 г., включително и правилата за прилагане Регламент (ЕО) № 889/2008 и Наредба № 1/2013 МЗХ Фермер (Земеделски производител), тук по-долу наречен ОПЕРАТОР. Към него са описани обектите на инспектиране се променят както следва (таблица №1), което означава, че има промяна на номерата на БЗС, а също че някои от заявените БЗС в референтната година са разделени.

Въз основа на анализа и съдържанието на приложените по делото Сертификационно писмо, издадено съгласно чл. 29 (1) на Регламент (ЕС) 834/2007г. № ВГ-БИО-05-4015-2016-EU, с което се установява, че производителят [фирма] обработва обща площ от 24.39 ха съобразно извършената проверка 24.07.2017 г. за, периодът на валидност е от 22.12.2017 до 31.12.2018 г. (л. 68- 69). Последната инспекция е извършена на 24.07.2017 г. и Сертификационно писмо, издадено съгласно чл. 29 (1) на Регламент (ЕС) 834/2007г. № ВГ-БИО-05-4015-2016-EU, с което се установява, че производителят [фирма] обработва обща площ от 24.39 ха съобразно извършената проверка 11.12.2016 г. за периодът на валидност е от 29.12.2016 до 31.12.2017 г. (л.70- 71), ВЛ установява, че: не само се спазва биологичния ангажимент като размер на обработваема земя, но и изпълнението по чл. 17, ал.2 от Нар.4/2015 г. като се обработват едни и същи парцели. Същото се установява и от Сертификационно писмо /л. 137 от делото/ от 22.12.2017 г. от контролиращото лице „Л.“ – Частен институт за осигуряване на качеството и сертифициране на биологично производствени хранителни продукти О.“ – ВГ-БИО-05 се потвърждават проверените на 24.07.2017 г. парцели с техните площи и начин на трайно ползване, като е описан и техния статус. От първичното заявление за подпомагане 2017 г. от 3.05.2017 г. (л. 156 до л. 158) с вх. № 18552755/03.05.2017 г. подадено в ОСЗ [населено място] е видно, че при отварянето на заявлението площите за кампания 2016 г. са същите с площите заявени за кампания 2017 г. Площите под угар са заявени с код БР 0, т. е. те са заявени правилно. Общата заявена и обработвана площ е същата както за предходната година.

От Писмо изх. №РД-12-01-236/27.08.2019 г. /л. 155/ на Общинска служба „Земеделие“ [населено място] до г-н С. С., директор на областна дирекция „Земеделие“ Г. във връзка с писмо изх. № 70-2752/26.08.2019 г. на зам. министъра на земеделието, горите и храните, относно постъпило искане от ДФЗ-Разплащателна агенция отговарят че парцели с №№ 65927-989-4-2 с площ 2.86ха, 65927-989-5-2 с площ 1.93 ха и 65927-989-6-1 с площ 0.98 ха

трябва да бъдат с код БРП 3 по Мярка 11 - Биологично растениевъдство за кампания 2017. В същото писмо е записано, че парцели с обща площ 2.37 ха, представляващи угари, трябва да бъдат с код БР 0 по мярка 11, така както са заявени със Заявление с вх. № 18552755/03.05.2017 г., чиято разпечатка прилагат /л. 156 до л. 158/. ВЛ дава заключение, че: от приложената карта на БЗС за кампания 2017 г. /л.126 от делото8, се установява, че площите па БЗС са същите, каквито са площите заявени за референтната година. На л. 85 от делото е приложена разпечатка от ОСЗ „О. купел“ [населено място] (по адресната регистрация на [фирма]), където е посочено фатална грешка в заявлението са „Парцели с угар, отбелязани като „Биологичен или в преход“ 9 бр. и са посочените номерата на БЗС (заявени като площи под угар). Това говори, че в първичното заявление в ОСЗ [населено място] тези парцели са заявени съгласно изискванията със съответната площ и код. В процеса на обработка на заявлението на 23.05.2017 г. ОСЗ „О. купел“ не е изяснено защо се получава това съобщение, но за да приключи преписката (заявлението) се е наложило служителят на службата да извърши промени, които никъде не са описани, но ВЛ прави извод, че от разминаването в първичното заявление от 03.05.2017 г. и това от 23.05.2017 г., както и от съобщенията от информационната система И. – /л. 85 от делото/, парцелите площи с угар са заявени от бенифициента, така както ги е заявил през референтната година с код БР 0.

Въз основа на установените факти по делото, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу *Акт за прекратяване на биологичен ангажимент* по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 за кампания 2017, Изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г., издаден от Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ П. С., е депозирана от лице с правен интерес, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения: Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия от зам. изпълнителния директор на ДФЗ, съгл. Заповед №03-РД/715 от 27.06.2017г. на Изп.директор на ДФЗ. Съгласно чл.20а, ал.2 от ЗПЗП дейността на агенцията се организира и ръководи от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", който е и неин представител. В чл.20а, ал.4 от ЗПЗП е предвидена възможност изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. В случая на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2 и 4 от ЗПЗП и чл. 10, т. 1 и т. 2, чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ, изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на зам. изпълнителния директор на фонда – П. Д. С., правомощията да издава и подписва актове за прекратяване на многогодишни ангажименти. Актът е издаден в предвидената форма и съдържа реквизитите на индивидуален административен акт, поради което не се констатира

пороци, водещи до неговата отмяна и на това основание.

Същевременно при проверка на материалната законосъобразност на акта, спазването на административнопроцесуалните правила и целта на закона, съдът констатира допуснати нарушения, които обосновават неговата отмяна като незаконосъобразен.

Това е така, защото в случая се оспорва законосъобразното приложение на нормите, обосноваващи прекратяването на поетия биологичен ангажимент, съгласно Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (Наредба № 4/2015). С тази наредба се уреждат условията и редът за подпомагане на земеделски стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване на опазването на околната среда по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Съгласно чл. 6 от Наредба № 4/2015, биологичните дейности от съответното направление се изпълняват за период от пет последователни години. Срокът започва да тече от началото на годината на подаване и одобрение на „Заявлението за подпомагане“, което през първата година на кандидатстване е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават „Заявление за плащане“. Съгласно чл. 7, ал. 1 от същата наредба е изготвено и Приложение № 1 към Наредба № 4/2015, в което са поместени кратко описание на дейността и съответен Код на дейност за записване в съответната таблица. Последните се посочват при подаване на „Заявлението за подпомагане“, респ. „Заявление за плащане“, по аргумент от чл. 7, ал. 2 от Наредба № 4/2015.

Съгласно чл. 12 от Наредба № 4/2015 г., финансовата помощ се предоставя за парцели, животни и пчелни семейства, които са одобрени за участие и за които земеделските стопани са поели задължение да спазват всички изисквания и да изпълняват дейности по съответното направление за период от пет последователни години. В допълнение, съгласно чл. 34 от Наредба № 4/2015 г., кандидатите за подпомагане по направление „биологично растениевъдство“ и направление „биологично животновъдство“ са длъжни да спазват правилата на биологичното земеделие на цялата площ на блока на земеделското стопанство, с който кандидатстват за подпомагане. В блока на земеделското стопанство по направление „биологично растениевъдство“ могат да бъдат оставяни парцели в угар, за които има сключен договор с контролиращо лице. За угарите е предвиден и нарочен код в Приложение № 1 към чл. 7, от Наредба №4/2015 г., а именно код БР 0.

Предвид установената фактическа обстановка, жалбоподателят има качеството на земеделски стопанин, като същият е одобрен за участие и е поел задължение да спазва всички изисквания и да изпълняват дейности по съответното направление, поради което и същият е задължен да спазва и всички изисквания на Наредба № 4/2015 г.

Съгласно чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 4/2015 г., дейностите по направление „биологично растениевъдство“ се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен

период от поемане на задължението. Одобрената площ за извършване на дейности по направление „биологично растениевъдство“ може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент съгласно глава четвърта на настоящата наредба или в случаите по ал. 4 и 5. При определяне на процентното съотношение по изречение първо ДФЗ - РА, закръгля получения резултат до втория знак след десетичната запетая.

От посочените мотиви в оспорения акт се установява, че ДФ „Земеделие“ твърди намаляване на обработваните площи с повече от 10 %, като се мотивира, че това е прекратително основание по чл. 15, ал. 3, т. 1 от Наредба № 4/2015 г, във връзка с нарушение на чл. 17, ал.2 от Наредбата.

От друга страна жалбоподателят твърди и посочва доказателства, че същият е заявил за подпомагане всички обработвани от него площи, за които е поел ангажимент, но поради очевидна техническа грешка, от страна на административния орган и проблем при въвеждане на заявените площи в системата И., парцелите не са надлежно отбелязани в заявлението му от 03.05.2017 г. за кампания 2017 г. Тези факти са констатирани още в хода на предходното административно обжалване и удостоверени в мотивите на Заповед № РД 20-129 от 01.04.2019 г., на Министъра на земеделието, храните и горите, с която е отменен първоначално издадения акт за прекратяване на биологичен ангажимент. От доказателствата по делото, а именно: представения отговор на писмо изх. № РД-02-2988/13.12.2017 г. на г-жа Г. Н., Началник Общинска служба „Земеделие“, [населено място], се установява, че шест парцела обработвани от жалбоподателя не са отразени в заявлението поради техническа грешка на служител на Общинска служба Земеделие, [населено място] и е установено разминаване в площта на един от парцелите. Последното давало отклонение в посока намаляване на площта по Мярка 11 със 7,26 ха. В контекста на горното е и писмото на Общинска служба по земеделие [населено място] /л.155 от делото/.

Жалбоподателят е заявил и за него са одобрени общо 14 парцела, с обща площ от 24.93 ха. С Анекс № 2 към Стандартен договор за инспекция № BG-4015/10.06.2011 г. на биологична селскостопанска продукция, сключен между [фирма] и жалбоподателят, последният е поел ангажимент да обработва 14 парцела, за които контролиращия орган да проверява дали се спазват изискванията за биологично земеделие. Парцелите посочени в Анекс № 2 съответстват на тези, за които е поет биологичния ангажимент. В изпълнение на договорните задължения, [фирма] извършва проверки ежегодно, като парцелите са обработвани. Част от парцелите са с насаждения, а други са оставени под угар. Първоначално част от парцелите са отбелязвани като „в преход“, а впоследствие като „биологичен“. Тези обстоятелства се доказват от представените по делото сертификационни писма издадени от контролиращото лице.

Видно от Приложение № 1 към процесния акт, в първата колона са посочени четиринадесетте одобрени парцела, а във втората колона, част от същите парцели са разделени на по два парцела за текущата – 2017 година, като общо наброяват 17 парцела, от които 8 са приети за заявени, а 9 са посочени

като незаявиени. Прието е, че площта от пресичането е общо 21.94 ха, като при съпоставка на вече изброените документи се установява, че от една страна един от парцели е заявен с площ от 0.98 ха (парцел 65927-989-6-1), но при проверка от географско пресичане между одобрени площи и заявени площи парцелът е посочен с площ 0.9 ха. т.е. с 0.08 ха по – малък. Останалите 9 незаявиени парцела - общо 2.37 ха, са площи с угари видно от съпоставката на парцелите със сертификационните писма.

Видно обаче от Приложение № 1 към чл. 7 от Наредба № 4/2015 г., за угарите е предвиден нарочен код – БР 0, като по аргумент от чл. 34, ал. 2 от Наредба № 4 / 2015 г. в блока на земеделското стопанство по направление „биологично растениевъдство" могат да бъдат оставяни парцели в угар, за които има сключен договор с контролиращо лице. В настоящия случай недвусмислено се установява, че за парцелите е наличен сключен договор с контролиращо лице.

Съгласно чл. 11, ал. 3 от Наредба № 4/2015 г., не се предоставя плащане по настоящата мярка за земеделски парцели от блока на земеделското стопанство, които са оставени под угар. В настоящия случай обаче не се установява лицето да иска плащане за площите оставени под угар, а се иска тяхното включване в блока на стопанството, като заявени парцели за текущата година, тъй като и същите парцели са част от одобрените парцели по поетия ангажимент. По този начин се цели установяване спазване на изискването на чл. 17, ал. 2 от Наредба № 4/2015 г. В този контекст и компетентния административен орган – Общинска служба „Земеделие“, [населено място] в писмото си /л. 155 от делото/ посочва като отговор до Областна служба „Земеделие“, [населено място] и до Министерство на земеделието и храните, че парцелите с обща площ от 2.37 ха, представляващи угари трябва да бъдат заявени с код БР 0, така както са заявени със Заявление вх. № 18552755/03.05.2017 г. Т.е. от отговора на компетентния орган, който е и органът приемащ заявленията за плащане, става видно, че лицето е заявило парцелите оставени под угар с код БР 0, но по неизяснени причини същите не са приети за заявени от ДФ „Земеделие“.

Предвид изложените немотивирано се явява посоченото в Приложение № 1 към оспорения акт, че парцели с обща площ 2.37 ха са незаявиени. В текстовата част на акта също липсват мотиви в тази насока.

На следващо място, при проверка законосъобразността на акта, се установява, че актът е издаден на основание чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4/2015 г., като изрично е посочено, че прекратяването е иницирано по повод извършени административни проверки. В чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4 от 2015 г. обаче е разписано, че: „Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомаганите дейности.“. Т.е. независимо дали се касае до одобряване, намаляване или отказ от плащане следва кумулативно, едновременно да са извършени административна проверка и проверка на място. Видно от съдържанието на оспорения акт обаче, проверка на място не е извършена, като прекратяването е иницирано единствено на основание на извършена административна проверка. Това се

потвърждава и от изложеното във втори абзац на стр. 2 от акта, където е посочено, че: „Административните проверки, извършени на заявлението Ви, включват автоматично географско сравнение на одобрените/референтните парцели по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ и тези, които са заявени по направлението през текущата кампания в Интегрираната система за администриране и контрол.“. В този смисъл и на стр. 2 от акта е посочено, че „Съгласно чл.15, ал. 3, т. 1 от НАРЕДБА № 4 от 24.02.2015 г, Държавен фонд "Земеделие" прекратява поетия ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато не са изпълнили изискванията на чл. 17, ал. 2 от същата наредба.“ С оглед цитираните и съобразно кумулативното изискване за извършване на два вида проверки преди налагането на санкция или одобряването на плащане, съобразно чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4, се установява постановяване на акта в противоречие с материалния закон, при нарушение на административнопроизводствените правила.

На следващо място, актът за прекратяване на биологичен ангажимент се основана на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 4 от 2015 г., съгласно който дейностите по направление „биологично растениевъдство“ се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на задължението, като одобрената площ за извършване на дейности по направление „биологично растениевъдство“ може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент съгласно глава четвърта на настоящата наредба или в случаите по ал. 4 и 5.“

От представеното Сертификационно писмо, издадено в съответствие с член 29 (1) на Регламент (ЕС) 834/2007, № BG-BIO-05-4015-2017-EU от [фирма], е установено, че производителят [фирма] обработва обща площ от 24.39 ха. От тях 22.02 ха са с начин на трайно ползване като малини и ягоди и 2.37 ха - угари. Видно от съдържанието на писмото, проверката относно обработваемите площи е извършена на 24.07.2017 г., като периодът на валидност е от 22.12.2017 г. до 31.12.2018 г. От Сертификационно писмо издадено в съответствие с член 29 (1) на Регламент (ЕС) 834/2007, № BG-BIO-05-4015-2016-EU, пък е видно, че производителят [фирма] обработва обща площ от 24.91 ха. От тях 13.37 ха са с начин на трайно ползване като малини и ягоди, 2.37 ха – угари и 9.17 ха се ползват като ливади за косене. Видно от съдържанието на писмото, проверката относно обработваемите площи е извършена на 11-12.07.2016 г., като периодът на валидност е от 29.12.2016 г. до 31.12.2017 г.

В двете сертификационни писма са посочени и номера на парцелите, което допълнително удостоверява не само че се спазва биологичният ангажимент като размер на обработваемата площ, но и изпълнението е в унисон с чл. 17, ал. 2 от Наредба № 4 от 2015 г., като се обработват едни и същи парцели. Посочено е и предназначението им и дали същите са „биологични“ или „в преход“.

С оглед установения общ размер на обработваемите площи от

жалбоподателя: 24.39 ха., съгласно писмо № BG-BIO-05-4015-2017-EU и 24.91 ха, съгласно писмо № BG-BIO-05-4015-2016-EU и фактът, че в писмата са посочени и парцелите, които съответстват на заявените, то се установява, че лицето реално обработва площ над 90 % от одобрената по биологичния ангажимент и над 90 % от площите съвпадат географски с одобрените.

Цитираните писма следва да се приемат като удостоверяващи реалното обработване, вкл. относно самите парцели, по аргумент от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета, от 28 юни 2007 година, относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (Регламент № 834/2007). Съгласно чл. 27 параграф 1 от Регламент № 834/2007 „Държавите-членки създават система за контрол и определят един или повече компетентни органи, които да отговарят за контрола във връзка със задълженията, наложени с настоящия регламент в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004.“, а съгласно параграф 4 от същата разпоредба „Компетентният орган може: а) да прехвърли компетенциите си за контрол на един или повече надзорни органи. Надзорните органи предлагат съответните гаранции за обективност и безпристрастност и имат на разположение квалифициран персонал и ресурси, необходими за изпълнението на функциите им; б) делегират контролни задачи на един или повече контролни органи. В този случай държавите-членки определят органите, отговарящи за одобрението и надзора на такива органи.“. В този смисъл и действащият Закон за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз /ЗПООПЗПЕС/. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗПООПЗПЕС „Министърът на земеделието и храните определя с наредба условията и реда за:..6. издаване на разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство, отнемане и ограничаване на обхвата на разрешение, прехвърляне на разрешение и издаване на временно разрешение, както и за последващ официален надзор върху контролиращите лица; 7. изпълнението на задълженията по чл. 23, ал. 1 на контролиращите лица, осъществяващи контрол за спазване на правилата на биологичното производство;“, а съобразно чл. 18, ал. 2 от ЗПООПЗПЕС „Министърът на земеделието, храните и горите или оправомощени от него лица осъществяват надзор върху контролиращите лица.“.

Тези изводи, изцяло се установяват от Заключениеето на ВЛ по допуснатата и приета, без възражения СТЕ, по делото, която не констатира нарушение от страна на жалбоподателя, а установява по безспорен начин обработката на всички заявени през референтната година парцели, като констатира мултиплициране на очевидна техническа грешка, която е настъпила при въвеждане на данните и то от страна на административния орган, в противоречие, с данните, заявени от него.

От доказателствата, се установява, по безспорен начин, че жалбоподателят, обработва одобрените площи, като част от тях са оставени под угар, но по арг. от чл. 34 от Наредба № 4/2015 г., за тях има сключен договор с контролиращо лице и същите могат да бъдат заявявани за текущата кампания, като част от одобрените парцели. Предвид горното, не се установяване нарушение на чл. 17, ал. 2 от Наредба № 4/2015 г., поради което не се констатира

съставомерност на нарушението и на това основание липсва абсолютна предпоставка за прилагането на нормата на чл. 15, ал. 3, т. 1 от Наредба № 4/2015 г. Фактите по делото, установяват по безспорен и категоричен начин нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон.

Следва да се обърне специално внимание и на посоченото в процесния акт, че : *„Предвид гореизложеното и в съответствие с чл.63. т 1 във връзка с чл. 77 т. 4, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1306 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и на основание чл.15, ал. 3, т. 1 от НАРЕДБА № 4 от 24 02 2015 г . ДФЗ-РА прекратява поетия от Вас ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“.* Посочените разпоредби обаче реално не корелират една спрямо друга. Всъщност, чл. 63 параграф 1 от Посочения Регламент 1306/2013 гласи, че: *„Ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично и, когато е приложимо, съответните права на плащане съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 не се предоставят или се отменят.“.* Параграф първи от чл. 63 обаче не препраща към чл. 77 от същия регламент. Единствено параграф 2 от чл. 63 прави такова препращане към чл. 77, като гласи, че: *„Освен това, ако секторното законодателство в областта на селското стопанство предвижда това, държавите членки налагат и административни санкции в съответствие с правилата, определени в член 64 и член 77. Това не засяга разпоредбите, определени в членове 91—101 от дял VI.“* Същевременно обаче и самият чл. 77, параграф 1 от същия регламент указва, че: *„Що се отнася до административните санкции, посочени в член 63, параграф 2, настоящият член се прилага в случай на неспазване на критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, произтичащи от прилагането на правилата относно подпомагането по член 67, параграф 2.“.* Т.е. липсва корелация между цитирания в оспорения акт основания за налагане на административна санкция. От своя страна нормата на чл. 77 параграф 4, буква „в“, на която се позовава Държавен фонд „Земеделие“ гласи: *„4. Административните санкции могат да приемат следните форми:... в) изключване от правото на участие в съответната схема за помощ или мярка за подпомагане.“* Предвид систематичното разположение и съдържанието на отделните параграфи заложи в чл. 77 от Регламент 1306/2013 г., цитираните „административни санкции“ в четвъртия параграф реално се отнасят до тези посочени в първия параграф (*виж. Чл. 77 от Регламент № 1306/2013*). Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че не е допустимо прилагането на чл. 77, пара 4, буква в), т.е. на административни санкции, съобразно чл. 63, параграф 1 от Регламент 1306/2013 г. Т.е. цитираните в обжалвания акт разпоредби от Регламент 1306/2013 не съвпадат и не са правилно приложени. Чл. 77, пара. 1 във вр. с пара 4 буква „в“ реално релевира към чл. 63, параграф 2. Т.е. чл. 77, пара. 1 вр. пара. 4 са реципрочо обвързани с чл. 63, пара 2, а не с пара 1 от чл. 63 от

Регламент № 1306 от 2013. Това е от изключителна важност, доколкото и самият чл. 63 пара. 1 предвижда конкретна санкция в случай на нарушение или неизпълнение (които в настоящия случай липсват), докато чл. 63, пара. 2 установява допълнителна санкция, която следва да е обусловена от националното законодателство. Респ. единствено чл. 63, пара 2 може да бъде обвързан с прилагането на чл. 77 пара 4, буква „в“, а не чл. 63, пара. 1. В този смисъл налице е нарушение на материалния закон, съобразно изложеното. В допълнение и доколкото самият чл. 63, пара. 2 прави и нарочна препратка не само към чл. 77, но и към чл. 64, следва изрично да се обърне внимание и на последния. Съобразно чл. 64, пара. 2 от Регламент 1306/2013, „2. Не се налагат административни санкции:... б) когато неспазването се дължи на очевидни грешки, както е посочено в член 59, параграф 6;“. Съобразно чл. 59, пара. 6 от същия регламент, пък „б. В случаите, които ще бъдат предвидени от Комисията въз основа на член 62, параграф 2, буква з), заявленията за помощ и исканията за плащане или всякакви други съобщения, искания или заявления могат да бъдат поправяни или коригирани след подаването им при очевидни грешки, признати от компетентния орган.“. Доколкото настоящият случай е именно такъв – допусната очевидна техническа грешка, при това от служител на компетентен орган, което е и удостоверено от самия административен орган, то приложими разпоредбите на чл. 64, пара.2 във вр. с чл. 59, пара. 6 във вр. с чл. 62, пара. 2 от Регламент 1306/2013.

Предвид горното, както административния орган е съумял да направи изменение в акта за прекратяване на биологичен ангажимент, респ. в системата И., като е въвел парцелите, за които е допусната техническа грешка, с оглед разпорежданията на горестоящия орган, така аналогично е следвало да стори същото и по отношение на площите оставени под угар. Следва да се отбележи, че жалбоподателя, от момента на узнаването за наличието на очевидна техническа грешка, е поддържал, в продължение на години активно поведение, с цел отстраняването на очевидната техническа грешка, като административният орган, не може да се основава на преклузия, за отстраняването и, какъвто е настоящия случай, защото по този начин черпи права от собственото си недобросъвестно поведение, което нарушава принципите на предвидимост и пропорционалност в административния процес.

На следващо място, административният орган не е изложил мотиви в оспорения акт, защо приема, че парцел с № 65927-989-6-1 е с площ от 0.98 ха, а в таблицата за използваните парцели 2017г. /л. 149 по делото/ площта е различна, а именно 0.9 ха. След като процентът на припокриване на площта на пресичане на заявените от жалбоподателя през текущата кампания парцели, спрямо одобрените парцели за участие е 88.01%, то явно и най-малката неточност в случая е от значение. За констатираната от съда разлика от 0.08 ха въобще не са изложени мотиви в оспорения акт, а това възпрепятства съдебния контрол.

Всички гореизложени факти и обстоятелства водят до обоснования извод, че от една страна административния орган при издаване на акта е нарушил разпоредбата на чл. 7 АПК, като не е спазен принципът на истинност, но от

друга страна е нарушен и принципа на последователност и предвидимост, уреден в чл. 13 АПК. Последния гласи, че административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В настоящия случай не се установява по какъв начин административния орган преценява кои парцели ще приеме за включени в блока на земеделското стопанство като заявени за дадена текуща кампания и кои не. По какви критерии оперира системата И. и служителите, които работят с нея, за да може даден земеделски стопанин да заяви всички одобрени негови парцели и площи, и как са се допуснали подобни технически грешки, намаляващи заявените площи между 35 % и 12 % в рамките на два административни акта, касаещи едно и също заявление.

Мотивиран от гореизложеното, съдът прави извод, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата е основателна и съдът следва да го отмени, като се върне преписката на административния орган за ново разглеждане и постановяване на акт по същество при спазване и съблюдаване на приложимия закон и указанията в мотивите на настоящия съдебен акт, като следва да се отстранят допуснатите очевидни технически грешки и в рамките на заявените за кампания 2017 г. парцели се включат и деветте парцела, с обща площ от 2.37 ха, оставени под угар, като се извършат валидни действия по установяване действителния размер заявени площи, по данните от контролния орган и удостоверени в СТЕ, а именно равен или над законоустановения минимум от 90 % от одобрените за биологичния ангажимент.

Предвид изхода по спора и на основание чл. 143 от АПК, ответната страна следва да заплати на жалбоподателя сторените съдебно-деловодни разности, които въз основа на представен списък и доказателствата към него възлизат в общ размер на 1350 лв./в т.ч. ДТ-50 лв; адвокатски хонорар-1000 лв. и възнаграждение за ВЛ-300 лв./

Водим от горното Административен съд- София – град, III отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. С. Х., в качеството му на [фирма], ЕИК[ЕИК], УРН: 182024, с адрес: [населено място],[жк], ул. 4Златишки проход“ 4Б, Вх. В, ет.3, ап.92, *Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 за кампания 2017, Изх. № 01-2600/6710 от 05.11.2019 г., издаден от Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ П. С., като незаконосъобразен.*

ВРЪЩА административната преписка на Държавен фонд „Земеделие“ , чрез Зам. Изпълнителния директор на ДФЗ, за ново разглеждане, *при спазване указанията и мотивите на съдебното решение.*

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], *да заплати* на [фирма], ЕИК[ЕИК],

представявано от П. С. Х., с адрес: [населено място],[жк], [улица], Вх. В, ет.3, ап.92, сумата от 1350.00 лв. /хиляда триста и петдесет лева/, *представляваща съдебно-деловодни разноси в производството.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

СЪДИЯ: